

Περιμένοντας...

Ποιος σε περιμένει στο σπίτι σου λοχία;
Εδώ ο θάνατος κι εμείς τηρούμε συμμαχία.

Σαν Θερμοπύλες μοιάζει κι αυτή εδώ η μάχη
καλύφθηκαν τα πάντα μέσα στην άσπρη στάχτη.

Νεκρά κορμιά γύρω παντού στους ώμους κουβαλάνε
δώσαν αγώνα, φως, ζωή, τα μάτια μαρτυράνε...

Όμως τα όνειρα, τα ιδανικά και ο σκοπός μεγάλος
μάταια τα 'βαλε με μας ο μασκοφόρος χάρος.

Πήρα το όπλο με ορμή και ρίχτηκα στη μάχη
χαμένη δεν είναι η ζωή του ήρωα, όπως και να 'χει.

Φουρτουνιασμένη θάλασσα μπροστά μου το ματωμένο χρώμα
μα εμένα με τυλίξανε με το ένδοξο γαλάζιο χρώμα.

Χαρούμενος κοιμήθηκα με μία επιθυμία
το χάραμα η πατρίδα μου να έχει Ελευθερία.

Ποιος σε περιμένει στο σπίτι σου λοχία;
Είμαστε όλοι εμείς μαζί, η Ελλήνων κοινωνία.

Συλλογική δημιουργία από τους μαθητές της Στ2 τάξης του 55^{ου}
Δημοτικού σχολείου Πατρών